

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.000
Letna naročnina L 2.000
Letna inozemstvo L 3.000
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XVII. - Štev. 22 (847)

Gorica - četrtek, 27. maja 1965 - Trst

Posamezna številka L 50

Krščanstvo Edvarda Kocbeka

Neki viden zastopnik demokratičnih Slovencev na Tržaškem, ki so se povezali v Skupno slovensko listo, je pred nedavnim izjavil nekemu časopisu, da so Edvardu Kocbeku delali in še delajo veliko krivico. Potem trdi, da so obtožbe in obdolžitve, ki letijo na Kocbekov račun, plod slabe vere, zavisti, žele po maščevanju, zavestnega in preračunljivega natolečanja in morda tudi opravičilo za politične pomije vsaj pri določeni skupini njegovih tožiteljev. (Novi list 13. maja 1965).

Ker je na račun idej in zadržanja Edvarda Kocbeka tudi naš list prinesel že razne kritike in iznesel pomisleke, je omejen slovenski politik verjetno imel v mislih tudi nas, ko je izrekel navedene obtožbe, ki so pač zelo težke, tako težke, da ne moremo mimo njih brez odgovora. Seveda bomo znova slišali, da smo brez ljubezni in brez strpnosti, ker si upamo kaj povedati zoper ljudi, ki so v milosti pri Novem listu.

Opazili smo namreč, da ta časopis, ko nima argumentov, da bi jih postavil zoper naše pisanje, zalde vedno v Jeremijade o nestrpnosti in pomanjkanju ljubezni, čeprav si iskreno prizadevamo, da bi bili v naših polemikah čimbolj stvarni in mirni. Tega se bomo držali tudi v teh člankih; če se nam ne bo vedno posrečilo, prosimo še danes, naj nam nihče ne zameri, tudi Novi list ne, smo pač tudi mi ljudje, ki nam včasih beseda uide. (Ured.)

KAJ MISLI KOCBEK O KRŠČANSTVU
Osebnost Edvarda Kocbeka je mnogolična. Zato ne mislimo govoriti o njem kot pisatelju ali pesniku, temveč nas zanimajo v tem članku njegove svetovnonazorske ideje, predvsem njegov odnos do krščanstva.

Da je Edvard Kocbek kristjan, tega mu nihče ne oporeka. Sam to izpoveduje v svojih spisih in je zadnjič tudi javno izjavil v Trstu. In vendar se z njegovim krščanstvom ne moremo strinjati. Razlog je zelo preprost: Kocbekovo krščanstvo je subjektivno pojmovanje Kristusovega evangelija, ki v njem ne najde pravega mesta Kristusova Cerkev. O tem nas uverijo vse pisanje in govorjenje Edvarda Kocbeka. Zanj obstoji krščanstvo, ne obstaja pa Cerkev kot vodilna Kristusova ustanova, ki naj ljudi vodi k zveličanju z oznanjevanjem evangelija in tudi s svojimi zapovedmi.

Kot se da sklepati iz dosedanjih Kocbekovih izjav in iz njegovega dosedanjega ravnanja, je njegovo krščanstvo nek religiozni mystičizem, včasih tudi zelo globok, čustven, toda brez povezanosti z vidno Cerkvijo, zlasti ne s hierarhično Cerkvijo. Tako bi si drznili vprašati Edvarda Kocbeka, ali priznava cerkveno avtoriteto. Iz dosedanjega njegovega nastopanja bi se zdelo, da ne da veliko nanjo in na njen nauk.

Saj je znano, da je nastopil zoper nauk Pija XI., zlasti zoper njegovo interpretacijo komunizma v okrožnici Divini Redemptoris. Dalje, da se je uprl ljubljanskemu škofu Rožmanu, ko je ta grajal v »Skofovskem listu« njegov članek o španski revoluciji v Dom in svetu leta 1937.

Sedanje krščanstvo, kot se javlja v katoliški Cerkvij, se namreč zdi Kocbeku korumpirano, gnilo, propadlo in oddaljeno od prvotne čistosti. Zato mora skozi ogenj očiščenja, trpljenja; mora kot ptič Feniks zgorjeti, da bo novo vzletelo v blešku kot ga je imelo pred cesarjem Konstantinom. Kocbeku in z njim vsem tako imenovanim levim katoličanom je ideal krščanstva ono iz časov pred Konstantinom Velikim, ko je bila Cerkev uboga, preganjana, toda polna gorečnosti, nesebičnosti, požrtvovalnosti, prosta vsega posvetnega. Zato je potrebno, da sedaj komunizem Cerkev najprej potepta, jo prežene v katakombe, ji odvzame vse, kar je odveč, zlasti njeno bogastvo in uniči njeno pretirano organizacijo. On, Kocbek in njegovi, morajo pri tem komunizmu pomagati.

»Od krščanstva smo še vedno daleč, za zdaj je tu najbolj učinkovita stopnja do

humanizma marksizem, kakor ga uveljavlja partizanstvo v teh antično tragičnih pokrajinah«. (Slov. poslanstvo, str. 103). To je njih poslanstvo, poslanstvo reformatorjev sodobnega krščanstva, ki se je pod Pijem XI. in Pijem XII. najbolj oddaljilo od prvotne čistosti.

Na Slovenskem še posebej. Tu se je krščanstvo sprevrglo v klerikalizem, politikanstvo, gonjo za oblast. Zatajilo je ljubezen, usmiljenje, pravičnost. Edini pravoverni kristjani so ostali Kocbek in krščanski socialisti. Ti se morajo povezati z marksizmom, da rešijo slovenski krščanstva na Slovenskem. Zakaj edino marksizem je tista zdrava sila, ki more slovensko krščanstvo osvoboditi okovov, v katere so ga uklenili slovenski katoličani. Tako namreč modruje Kocbek v razgovoru z zagrebškim monsignorjem Rittigom, ki je kakor on prešel k partizanom.

KOCBEK PRICAKUJE OD KOMUNIZMA OBNOVO KRŠČANSTVA

Rittig vprašuje Kocbeka: »Kakšen je pomen najne svobodne odločitve? Kako jo pojmuješ ti?«

»Moja kretnja in kretnja mojih prijateljev se hoče vrniti na pozicije kristjanov pred Konstantinom Velikim. Krščanstvo hočem osvoboditi vsega, kar je poslej napravilo iz njega tradicijo in vsoto organizacij, ideologijo in moralizem, interes in zunanjo moč. Verniku hočem znova omogočiti notranje razmerje do Boga in dejavno ljubezen do bližnjaka. Samo resnica ne pomeni veliko, resnica mora biti aktualizirana v naših dejanjih. Če danes sodelujemo s komunisti v osvobodjevanju človeka, izpolnjujemo temeljne evangeljske zapovedi. Komunisti nam morejo odvzeti le tisto, česar se moramo sami čimprej rešiti, naša odločitev je nevarna le za udobje cerkvene organizacije in meščanskega vernika. Skratka, samo uresničena resnica more rešiti krščanstvo iz umirajoče dobe v novo...« (Slov. poslanstvo str. 122).

Mislil, da je v teh izjavah dovolj prikazano Kocbekovo gledanje na krščanstvo in na Cerkev. Gre za verskega zanesenjaka, kot jih pozna zgodovina veliko, ne pa za verskega reformatorja. Zgodovina nam namreč priča, da so resnični verski reformatorji, kot so bili Francišek Asiški in Ignacij Lojolski, tudi videli pomanjkljivosti na krščanstvu svoje dobe, toda so svojo reformo začeli in izpeljali v okviru cerkvene avtoritete in ne proti njej, aktivizirali so zdrave sile v Cerkvij in se niso vezali z njenimi nasprotniki, da bi Cerkev osvobodili in krščanstvo prenovili. Kakor Kocbek so delali heretiki, ne pa svetniki in reformatorji krščanstva!

KOCBEKOVA POT NE GRADI KRŠČANSTVA

Zato lahko priznavamo Kocbeku iskrenost verskega čustvovanja, toda ne moremo mu priznati, da je stopil na pravo pot, ko se je povezal s komunizmom za osvoboditev krščanstva; ne moremo priznati, da je bila pravilna odločitev, da vstopi v Osvobodilno fronto z namenom, da kot kristjan sodeluje pri izvedbi komunistične revolucije.

Torej ne iz zavisti, (kaj naj pa Kocbeku zavidamo? Morda njegovo pokornost Partiji?) in tudi ne iz žele po maščevanju, saj so ga komunisti sami dovolj kaznovali, ko so ga s položaja ministra porinili v kot penzioniranega profesorja, ampak iz jasnega spoznavanja, da je njegovo krščanstvo izmakazano, potrjeno, lažno, smo pisali proti Edvardu Kocbeku.

S tem mu tudi nismo naredili krivice, saj opozarjati koga na njegove zmote, ni krivica, temveč dejanje krščanskega usmiljenja, kot uči katekizem.

Za zaključek lahko rečemo, da nam je žal za Kocbekovo osebnostno tragiko, ker je tako velike talente in iskrene namene postavil v podporo marksizmu. Lahko bi bil res veliko prispeval k obnovi krščanstva med Slovenci, ko se ne bi bil izločil iz okvira hierarhične Cerkve.

(r + r)

Problemi držav Vzhodne Evrope

Vajeni razpravljati predvsem o problemih tistega dela sveta, v katerem živimo in ki nam je duhovno najbližji, prečestokrat gremo mimo aktualnega dogajanja v deželah Vzhodne Evrope, kjer vse gospodarsko in politično življenje ureja država kot izraz monopolitične komunistične stranke.

Temu je morda tudi krivo pomanjkanje virov, iz katerih bi črpali potrebne podatke ter si ustvarili ustrezne sodbe o življenju v državah s socialistično družbeno ureditvijo. Res je tudi, da svetovni tisk večkrat poroča o njihovih gospodarskih in političnih težavah, toda marsikdo je to vzlet kot na pol resnično protikomunistično propagando v tistem upanju, da bo bodočnost prinesla razjasnitev, kateri sistem je boljši, »socialistični« ali »kapitalistični«.

Danes po dvajsetih letih, kar so zavladali komunistični režimi v Vzhodni Evropi, si lahko ustvarimo realno sliko dežel, v katerih so na oblasti. Kljub zunanemu videzu nekakšnega izboljšanja, do katerega je objektivno rečeno tudi res prišlo, se mora gospodarstvo dnevno spopadati z ovirami, ki niso zgolj finančne, temveč v prvi vrsti politično-organizacijske narave.

Da to trditev pravilno razumemo, je potrebno opozoriti na nekatere temelje, na katerih je slovelo gospodarsko in politično življenje v prvem desetletju po končani vojni. To obdobje je sovpadalo s stalinizmom, ki je na gospodarskem področju odredil prisilno programiranje s poudarkom na težki industriji ob zanemarjanju dobrin za široko ljudsko potrebnost. Ves državni ustroj (vlada, policija, sindikati) je bil prisilno vprežen v izvedbo tega načrta. O kakih pomislekih in dvomih ni bilo govora. Na vodstvene položaje so bili postavljeni ljudje, ki so ne mence se za objektivne gospodarske zakone določevali plane

proizvodnje. Posledica tega je bilo velikansko razmetavanje denarja, nizka proizvodnost ter nizka kupna moč delavcev.

»POLITIKA GULAŠA«

Tak način življenja se je začel spreminjati po Stalinovi smrti. V Sovjetski zvezi je Nikita Hruščev pod pritiskom nezadovoljnih delovnih množic odredil novo politiko, ki mora sloneti na proizvodnji potrošnih dobrin.

»Manj jekla in več gulaša!« je postalo osnovno vodilo gospodarske politike v državah Vzhodne Evrope, ki so jo nekateri krstili tudi za »komunizem v blagostanju«. Zdelo se je kot da hočejo te dežele v nekaj letih nadoknaditi to, v čemer so zaostale za svojimi sovrstnicami na Zahodu.

Toda kmalu se je izkazalo, da je bil ta nenaden preokret strnjen v prvi vrsti zaradi tega, da se pomiri ljudstvo, ki je pod vplivom novih razmer zahtevalo več vsakdanjih potrošnih dobrin in takoj. V začetku je šlo vse bolj ali manj prav, ker je v primerjavi s preteklostjo le pomenilo izboljšanje in napredek. Toda kakor hitro je bilo treba to »politiko gulaša« dosledno izvajati ter jo razviti do logičnih posledic in zaključkov, so se pojavile težave, ki še vedno ovirajo razvoj v tej smeri.

Glavno oviro predstavlja preživeli stalinistični ustroj, po katerem mora biti vse gospodarsko planiranje centralizirano. Za gospodarski sistem, ki hoče sloneti na proizvodnji potrošnih dobrin, je to nekaj nepojmljivega in nemogočega, ker ni mogoče z visokega predvidevati menjajočega se razpoloženja kupcev. Na drugi strani nas tehnološki napredek sili k temu, da proizvajamo po konkurenčnih cenah. Z drugimi besedami se to pravi, da se moramo omejiti na proizvodnjo tistih dobrin, katerih proizvodni stroški so najnižji v primeru s proizvodnimi stroški v drugih deželah.

AVSTRIJA SI JE IZVOLILA NOVEGA PREDSEDNIKA

Postal je že kar nepisan zakon, da je predsednik avstrijske zvezne republike socialist. Sicer so to pot celo sami socialisti malo dvomili, ali jim bo uspelo ohraniti predsedniško mesto, ki so ga po zadnji vojni zasedli Renner, Körner ter Schärff. Letošnji predsedniški kandidat dunajski župan Franc Jonas namreč ni tako močna osebnost kot njegovi predhodniki; poleg tega se je kandidat avstrijske ljudske stranke Alfonz Gorbach izkazal za izredno ljudskega ob priliki svojih volivnih nastopov.

Tako do konca štetja preteklo nedeljo ni bilo jasno, kdo izmed obeh kandidatov bo zmagal. Končno se je na večer sreča nasmehnila socialistu Jonasu. Zmagal je za pičlih 63.000 glasov! Volilna udeležba je bila zelo visoka: 95%. Volilo je 4.679.591 volilnih udeležencev, od njih 2.324.474 za Jonas ter 2.260.992 za Gorbacha.

Novi avstrijski predsednik se je rodil na Dunaju 4. oktobra 1889 v preprosti delavski družini. Izučil se je v tiskarski stroki. Zadnjih 14 let je bil dunajski župan. V tem svojstvu je večkrat pokazal, da je prepričan ateist. Vendar je kot politik vedno izpričal dovoljno mero politične strpnosti do

svojih političnih in idejnih nasprotnikov. Ta strpnost mu bo sedaj, ko je prevzel vodstvo države, gotovo pomagala, da bo postal res predstavnik vseh Avstrijcev doma in v svetu.

»Michelangelo« je prispel v New York

Mogočni superatlantik »Michelangelo« je srečno zaključil svojo prvo vožnjo iz Genove v New York. Prispel je v New York točno po določenem času, v osmih dneh iz Genove mimo Cannesa in Neaplja in skozi Gibraltar. V New Yorku bo ladja ostala osem dni, nato se pa vrne v Genovo.

»Michelangelo« lahko po pravici imenuje plavajoče mesto. Saj se na njem dobi vse, kar je najmodernejšega na svetu. 46.000 tonska ladja je dolga 275 metrov in je nevteljiva. Opremljena je ob straneh z neke vrste plavuti, ki ji onemogočijo kretanje, če je morje preveč razburkano. Razpolaga z dvema električnima centralama ter z elektronskimi možgani, ki poveljnika seznanjajo z vsemi dogodki na ladji. Brezhibna je telefonska in telegrafska zveza, radijski in televizijski prenosi. Potnik lahko v najkrajšem času dobi zvezo s komurkoli na svetu. Ladja ima svojo lastno moderno tiskarno, kjer se tiska dnevnik »Corriere del Mare«, ki izhaja v več jezikih.

»BUROKRATSKE SILE«

Vse to pa nujno zahteva prožnost prilaganja novim, stalno menjajočim se prilikam. Prožnost pa je možna le s široko decentralizacijo programiranja. Zato je glavna ovira za gospodarski razvoj v novi smeri, ki so jo ubrali voditelji vzhodnoevropskih držav po zavrnitvi stalinizma, ravno stalinistični centralizem, ki je ostal skoro neoskrunjen.

Poleg tega je na vodstvenih položajih tako v gospodarstvu kot v politiki ostalo veliko število ljudi, ki so vzgojeni in vajeni delati le po starem, zaprtem sistemu. Čeprav v besedah iz oportunitizma dajejo prav tistim, ki se zavzemajo za novo smer, delajo na vse načine, da bi se nova smer ne uveljavila.

Nobenega dvoma ni, da se za temi »burokratskimi silami« skrivajo stalinistični elementi, ki bi hoteli obdržati vse pri starem. Proti njim se oglašajo mlajši ljudje, ki pa jim vedno ne morejo priti do živga. Dokler ne bodo starih voditeljev zamenjali z novimi, bolj odprtimi in doveznimi za današnjo stvarnost, bodo vse lepe deklaracije o zvišanju življenjskega nivoja in o demokratizaciji javnega življenja ostale le na papirju. Na odgovorna mesta je treba postaviti ljudi, ki bodo sposobni in voljni nove smernice tudi prenesti v stvarnost. V nasprotnem primeru se bo razlika med državami s socialistično ureditvijo ter tako zvanimi kapitalističnimi zahodnimi državami še občutneje večala.

NUJNA POLITIČNA OBNOVA

Vedno bolj se namreč pri novem rodu utrjuje prepričanje, da je za izvedbo katerega koli programa nujno potrebna politična odgovornost voditeljev. Brez osebne odgovornosti posameznikov pa ni mogoče od navadnih državljanov zahtevati brezkompromisne poslušnosti ter zavzetosti pri vsakdanjem delu ter izvesti tistih prenov, ki jih čas in razmere nujno zahtevajo.

Zato ni dovolj ovreči stalinizma samo na pol ali samo na gospodarskem področju, na političnem pa ga anahronistično držati pri življenju, kajti politika in gospodarstvo sta tesno med seboj povezana. Čemu vzdrževati politično diktaturo in ogromne policijske aparate, če cilj države ni več nasilno izrabljanje državljanov v produktivne namene, temveč omogočiti ljudstvu zadovoljitev čim večjega števila potreb?

To je pa že eminentno politični problem, ki se mu pa komunistični voditelji nelogično izmikajo, češ da bi odprava političnega monopola pomenilo korak nazaj, četudi so na gospodarskem področju šli nazaj na staro.

Tak je zlasti primer Jugoslavije, ki hoče svoje gospodarstvo voditi po tržnih (kapitalističnih) zakonih, pri vodstvu države pa ohraniti politični monopol komunistične stranke. V teh protislovjih se danes premetavajo vse komunistične dežele od Rusije do Jugoslavije ter se jih ne bodo prej iznebile, dokler začete nove smeri v gospodarstvu ne uvedejo tudi v javno politično življenje.

Z drugimi besedami: gospodarska obnova se bo izkazala uspešna le, če bo demokratičnemu sistemu v gospodarstvu sledila demokratična obnova tudi na političnem področju.

Komisija za vzporeditev koncilskih del je zaključila svojo delavnost

Omenjena komisija je proučila besedilo osnutkov, o katerih bodo morali razpravljati in glasovati na prihodnjem četrtem, to je zadnjem koncilskem obdobju. Posebej so razpravljali o osnutkih o Cerkvi v modernem svetu in o misijonski delavnosti Cerkve, za katero so koncilski očetje zahtevali popolno predelavo in spojitev.

Razen tega so ocenili splošne smernice glede časa ob priliki koncilskih razpravljaj in glasovanj, ki se bodo vršila v zaključnem koncilskem obdobju. Tudi so upoštevali nekatera vprašanja postopka, ki naj bi privedla k dobremu zaključku predvidenega programa.

Ta vključuje razpravo o osnutkih o verski svobodi, o cerkvi v modernem svetu,

o misijonski delavnosti Cerkve in o življenju in duhovniškem poslanstvu. Ti štirje osnutki so bili namreč v celoti ali deloma predelani po željah, ki so jih izrazili koncilski očetje v teku tretjega obdobja koncila.

Na glasovanje in na morebitne spremembe čakajo besedila tehle osnutkov: o božjem razodetju in o laičnem apostolatu, o katerih so že razpravljali v koncilski dvorani. Končno bodo morali koncilski očetje glasovati še o spremembah, ki so jih izvedli pri tehle petih osnutkih: o pastoralnih dolžnostih škofov v Cerkvi, o redovnem življenju, o oblikovanju duhovščine, o krščanski vzgoji in o odnosih Cerkve do nekrščanskih ver.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Joško Klemenc igra na citre na materinski proslavi, ki jo je Slovensko društvo Sydney 8. maja priredilo za tamošnje slovenske rojake

Materinska proslava v Sydneyu

V soboto, 8. maja zvečer je Slovensko društvo Sydney v Avstraliji priredilo v čast našim materam materinsko proslavo. Uvodni pozdrav je izrekel p. Valerijan Jenko OFM. Nato se je brezhubno razvijal program, ki so ga izvajali otroci, kateri zahajajo v Slomškovo šolski tečaj v Sydneyu. Otroke sta pripravila g. Jože Čuješ, predsednik omenjenega društva ter gđc. Antonija Vodopivec, tajnica istega društva ter nečakinja pok. skladatelja župnika Vinka Vodopivca iz Kromberka.

Zelo lep govor je imel ob priliki materinske proslave predsednik Slovenskega društva Sydney g. Jože Čuješ. Dejal je:

Naš materinski dan je posvečen materam in naši domovini Sloveniji — vsemu lepemu in domačemu, kar iz nje izhaja, posvečen spominu zelenih livad in šumečih gozdov, žuborenju bistrih potokov, vonju šmarnic in pritrkavanju zvonov, oknom polnih rdečih nagelov in temnih kodrčkov, večerni pesmi vaških fantov — predvsem pa ljubezni do ene same domovine — do naših nebes pod Triglavom.

Pojdimo v misli na naš ponosni Triglav, ozirno se po Kanalski dolini vse doli do izliva Soče v naše morje! Objemimo s srcem sončno Primorsko, ki je bila toliko let ločena od nas, da smo se ji skoro odtujili. Vrzimo pogled preko Notranjske do Gorjancev, Bele Krajine in Dolenjske. Kako lepa si, domovina! Koliko lepote je ob bregovih dirzne Save, ob soteskah Savinje: — v razvalinah stoji celjski grad! Iz ponosnega prapora teh grofov so si slovenski kmetje priborili tri zlate zvezde.

Se pojo klopotci po Slovenskih goricah. Nenehno teče Mura in visoki topoli kličejo v pozdrav porabskim bratom. Ni več Kocljave države, a narod še živi! Narod noče in ne more umreti! Iz globin rodne zemlje srka življenje — z višin neba prejema svoj blagoslov. Ob Zili, Dravi in Glini ječ — vendar je njih jok pesem upanja in vere! Slovenski grunt ima korenine do pekla — slovenski rod še globlje!

Stoletja so nas potujčevali in varali. Sami smo se pobijali — a vendar smo ostali — seme izkrvavega naroda! Za štiri petine so nam zmanjšali domovino, a mi smo si osvojili svet! Pogledj, kako velik smo, pogledj, koliko nas je! Povsod na svetu smo, vsa zemlja nam je postala domovina, ves obok neba — skupna strelja! Se šume borovci na Pohorju, še sanjajo pastirji o sreči lažno skriti v lučih daljnih mest. Iz zemlje poganja nova pomlad, novo upanje! Tisočji so dali življenje za svoj narod, za svojo domovino! Ljubezen ne sprašuje za ceno — vse da, brez besede, brez oklevanja!

Minilo je dvajset let, odkar se je stresel svet v temeljih. Dvajset let — pol življenja! Mi, ki smo danes zbrani v tej dvorani, da se oddolžimo ljubezni, ki smo jo skozi

ve življenje prejeli od svojih nenadomestljivih mater, spomnimo se za trenutek svoje domovine — zemlje, s katere prihajamo. Pošljimo ji svoj pozdrav! In še nekaj: Slava tisočim, ki so iz ljubezni do nje dali svoje življenje tudi za nas!

Le ena oseba nam je mati — le ena zemlja domovina. Bodimo zvesti obema!

P. Bernard Ambrožič - zlatomašnik

Priljubljeni slovenski izseljenski duhovnik in Avstraliji ter urednik verskega mesečnika »Misi« franciškanški pater Bernard Ambrožič bo v mesecu avgustu praznoval svoj zlati novomašni jubilej. 15. avgusta bodo slovenski rojaki počastili g. jublanta ob priliki skupnega romanja, ki ga bodo opravili v Sydneyu, kjer se bodo zbrali v katedrali Matere božje (St. Mary). Navzoč bo tudi sydneyški kardinal Gibroy.

Ako pomislimo, da je za vso ogromno Avstralijo le pet slovenskih izseljenskih duhovnikov (poleg 4 frančiškanov še dr. Mikula s Koroškega), potem bomo razumeli, da si tako rojaki kot duhovniki zelo želijo, da bi se kak slovenski duhovnik prisločil na pomoč.

Tomaž Holmar - 60-letnik

G. župnika Tomaža Holmarja iz Obirskega na Koroškem poznamo tudi goriški Slovenci. Saj tako rad priljubi s svojimi pevci med nas in kadar pride, vse osvoji s svojo sončno osebnostjo. Zadnjič smo ga pozdravili v svoji sredi ob priliki lanskega mednarodnega tekmovanja pevskih zborov v Gorici. Zbor, ki ga vodi, je tedaj zasedel 6. mesto.

Rodil se je v Gospe sveti v družini, kjer je bil oče organist. To je vplivalo tudi nanj. Vzljudil je pesem in muziko ter se jima predal z vsem žarom svojega priljudnega srca. Mladost je preživljal v Zabnicah pod sv. Višarjami, k višarski Mariji se je vzpenjal kot ministrant, Marijin pevec, študent, bogoslovec in slednjič kot novomašnik.

Kot kaplan je deloval na raznih krajih naše lepe Koroške, povsod zavzet za ljudsko prosveto in našo pesem. Da je pri tem naletel s strani nemških nestrpnih na velike ovire in bridka razočaranja, je razumljivo. L. 1938 so ga pregnali s slovenske zemlje v St. Jakob nad Krko za dolgih sedem let. Ko se je vrnil, je spet doživel marsikaj neveselne. Za to so poskrbeli nasprotniki slovenskega duhovnika — moža odkrite in jasne besede.

Sedaj pastiruje g. jubilant na Obirskem, sredi svojega ljudstva, ob vnožju močernih Karavank. Tam se sedaj razpleta njegova delavnost, in tam ob svoji 60-letnici doživlja zasluženo priznanje in prejema ljubezen vseh svojih hvaležnih faranov, pa tudi vseh ostalih zavednih in vernih koroških Slovencev.

Nič ne more strefi poljskega katolicizma

Primas Poljske kardinal Wyszynski je daroval nedavno sveto mašo v kapeli čenstohovske Matere božje v vatikanskih grobnicah. V pridigi, ki jo je imel ob koncu svete daritve, se je kardinal spominjal žrtve, ki jih je pretrpela poljska Cerkve v zadnjih desetletjih.

V teku zadnje svetovne vojne je umrlo v koncentracijskih taboriščih 2.214 poljskih duhovnikov. Nekatere poljske škofije so izgubile polovico svoje duhovščine. Te žrtve, tako je dejal kardinal, predstavljajo razlog za upanje za novo krščansko tisočletje dežele, kajti Bog jih bo nagradil, kot je nagradil žrtve, ki jih je doprinesla Mati božja, ko ji je zaupal svojega prvorojenca.

Kardinalovi sveti maši je prisostvovala številna skupina Poljakov, ki bivajo v Rimu. Ob priliki posebne avdiencije pri svem očetju je nadškof Gnezna in Varšave kardinal Wyszynski izročil papežu vdanostno listino, v kateri je poljski episkopat izrazil svojo globoko hvaležnost zaradi proglasitve Matere božje za Mater Cerkve, proglativte, ki jo je izvršil sveti oče ob

zaključku tretjega obdobja koncila. V listini škofje navajajo tudi program verskih prireditev, ki so bile določene za 31. maj po vsej Poljski ob priliki proslav tega zgodovinskega dogodka.

Na Poljskem se je začelo tudi zadnje leto velike novene, ki so jo napovedali pred osmimi leti kot pripravo 1000 letnice pokristjanjenja Poljske. Novena, s katero so pričeli leta 1957, se vrši istočasno po istem programu v vseh 25 poljskih nadškofijah in škofijah. Program predvideva vsako leto 45 nedeljskih pridig o eni izmed tem, ki najbolj zanimajo krščansko življenje in moralno obnovo naroda.

Zadnje leto novene, ki se je pričelo 2. maja na dan pred praznikom Matere božje, ki je kraljica Poljske, ima kot temo Zvestoba Matere Boga in ljudi. Temo so prikazali vernikom v posebnem kolektivnem pastirskem pismu poljskega episkopata, ki so ga prebrali po vseh poljskih cerkvah. Prestop Poljske v katolicizem se je izvršil leta 966, ko je bil krščen knez Mieszko I.

Državni poglavar pri sv. očetju

L'Osservatore Romano sporoča, da bo 12. junija sv. oče v slovensi avdienciji sprejel novega poglavarja italijanske republike Saragata. Ko je bil Saragata še zunanji minister, je prišlo večkrat do srečanj s svetim očetom Pavlom VI.

Papeška odlikovanja

Uradni list ljubljanske nadškofije javlja, da sta bila odlikovana stolni kanonik Jakob Solar in župnijski upravitelj ter dekan v Zagorju ob Savi, Anton Smerkolj. Prvi je bil imenovan za prelata, drugi za monsignorja. Uradni list poudarja, da je Sveti sedež z odlikovanjem kanonika Solarja hotel počastiti vse znanstvenike duhovnike v ljubljanski nadškofiji. Z drugim imenovanjem so bili pa odlikovani vsi dušni pastirji. Iskreno čestitamo!

Križev pot v zadoščenju

Medtem, ko so v gledališču v Terni predvajali igro »Namestnik«, je skupina katoliških fantov priredila križev pot po mestnih ulicah v zadoščenju za žalitve proti Kristusovemu namestniku Piju XII. Kakor že znano, je igra »Namestnik« naperjena proti zadržanju Pija XII. v času druge svetovne vojne.

Priznan lurski čudež

Nadškof iz Marscillea v Franciji je po šestih letih priznal čudežno ozdravljenje 29-letne Juliette Tamburini. Juliette je pri 12 letih hudo obolela za kostno boleznijo

IZ SLOVENIJE

Obnovljeni red velikega tedna

Ordinariat v Ljubljani ima v zalogi še precejšnje število izvodov Velikega tedna. Zato lahko še vsakdo naroči po dosednji ceni. Ker je v Velikem tednu ordo in canon Missae, se da lepo uporabljati za slovenske maše. Prepisati je treba le še prefacije in za vsak dan vložiti list s spremelnjivimi deli.

Duhovne vaje v Opatiji

V hiši Družbe Jezusove v Opatiji, Rakovecova ul. 12, bo vsak mesec en tečaj duhovnih vaj za duhovnike. Tečajji bodo v juniju od 8. do 12., v juliju od 19. do 23., v avgustu od 9. do 13., v septembru od 20. do 24., v oktobru od 18. do 22., v novembru od 8. do 12. in v decembru od 13. do 17. Začne se vsak tečaj prvi dan zvečer, konča zadnji dan zjutraj. Vsakega tečaja se more udeležiti 15 duhovnikov. Če bi se jih priglasilo kdaj pre malo, bo tečaj odpovedan in priglašeni obveščeni. Stroški za tečaj so 4.000 din.

Duhovne vaje za duhovnike v Ljubljani

V ljubljanskem bogoslovnem semenišču bodo letos trije tečajji duhovnih vaj za duhovnike. Prvi bo od 12. do 16. julija, drugi od 26. do 30. julija, tretji pa od 9. do 13. avgusta. Drugi tečaj je namenjen le duhovnikom, ki so bili posvečeni po letu 1945; ti naj bi prišli, če mogoče, vsi. Tečaj se začne prvi omenjeni dan zvečer, konča na zadnji omenjeni dan zjutraj. Četrty tečaj odpade zaradi katehetskega tečaja. Prijavite se pravočasno vodstvu bogoslovnega semenišča v Ljubljani.

OBISKI IN NARODNA MANJŠINA

V začetku prejšnjega tedna je bila v Trstu kot gost Slovenske kulturno-gospodarske zveze (SKGZ) delegacija iz Slovenije. Vodila jo je Vida Tomšič, sestavljali pa dr. Marjan Breclj, Mitja Ribičič, Bojan Lubej, Majda Gaspari, Riko Jerman in Tone Florjančič.

Med sprejemom v čast delegacije na jugoslovanskem konzulatu je imel z njo po posredovanju generalnega konzula Rudija Janhube kratek razgovor Svet Slovenske skupnosti v Trstu. Razgovor se je nanašal na vprašanja Slovencev v Italiji.

Proti koncu tedna je bilo močno zastopstvo deželnega odbora dežele Furlanija-Juljska krajina na obisku pri vladi slovenske republike v Ljubljani. Govorili so o gospodarskih, kulturnih in drugih stiki med deželo Furlanija-Juljska krajina in Slovenijo. Kakor poroča časopisje, so se na obisku dotaknili tudi položaja slovenske manjšine v Italiji ter italijanske manjšine v Sloveniji. Predsednik slovenske vlade Janko Smole je med drugim rekel:

»Zaščita narodnostnih skupnosti in zagotovitev pravic njihovega jezika, kulture, običajev in enakopravnosti in vseh področjih družbene dejavnosti, ne glede na njihovo številčno moč, na stopnjo njihove kulturne ravni in narodne zavesti, spada med prve dolžnosti moderne države.»

V imenu deželne vlade je odgovoril njen predsednik dr. Alfredo Berzanti, ki je glede manjšin odgovoril: »Vemo za probleme prebivavstva, ki živi pri vas in pri nas, to je za vprašanje narodnih manjšin in povsem delimo vaše stališče do tega vprašanja. Menimo, da morajo biti pravice manjšin spoštovane ne samo v besedah, ampak tudi v dejanjih. Ko govorimo o tem, govorimo o obsežnih vprašanjih in samo del teh vprašanj spada tudi v pristojnost naše deželne vlade. Ker nas navdaja volja po sodelovanju in ker želimo, da bi bili odnosi do manjšin najpristranejši, se bomo potrudili tudi čez mero pristojnosti dežele in bomo predlagali naši vladi najprimernejše rešitve na raznih področjih.«

Teh izjav moramo biti veseli. Veseli zato, ker je Ljubljana javno dvignila svoj glas in drugič zato, ker je dr. Berzanti povedal, da je treba preiti od besed k dejanjem. Pripominjamo, da se je leva sredina, katere izraz je tudi deželni odbor, vsaj za tržaško pokrajino obvezala predlagati osrednji vladi v Rimu najprimernejše rešitve (glede manjšine) na raznih področjih, kar je razvidno iz sporazuma med strankami leve sredine in Slovensko Skupnostjo.

Dežela lahko učinke tega sporazuma razširi na svoje celotno ozemlje, to je dejansko na vse ozemlje, kjer strnjeno živi slovenska narodna skupnost v Italiji. To je med razpravo o proračunu zahteval svetovavec Slovenske skupnosti dr. Škerk s svojo resolucijo, katero je deželna vlada sprejela.

Bourghiba se ne boji Naserja

Tunizijski predsednik Hagib Bourghiba je imel pred narodnim svetom govor, v katerem je orisal zadržanje Tunizije do Arabske lige. Pojasnil je tudi pomen svojih nedavnih predlogov za poravnava spora med Arabci in Izraelom.

Napram Naserju, predsedniku Egipta in njegovim prizadevanjem, da bi ohranil vodilno vlogo v Arabski ligi, je Bourghiba dobesedno dejal, »da so se ti gospodje Srednjega vzhoda navadili, da se smatrajo za zaščitnike vseh Arabcev in da jih vodijo, kamor oni hočejo. Mi pa nasprotno pravimo: če hočejo preiti v sovjetski blok, naj gredo, to je njihova stvar. Toda mi bomo vedno zavračali njihova prizadevanja, da bi nas pripravili, da bi mi delali proti Amerikancem v imenu solidarnosti z Naserjem. Moram še dodati, da se ne bom obotavljal izstopiti iz lige, če se bo ista oddaljila od svojih ustavnih načel, zlasti od tistega, ki pravi, da je liga sestavljena iz samostojnih in neodvisnih držav.«

V drugem delu svojega govora je predsednik Bourghiba razložil, da je s svojimi nedavnimi izjavami skušal postaviti Izrael »z ramami ob zid«. Vse druge razlage so samovoljne. Kot je znano, gre za predlog, naj bi Arabci in Izrael neposredno razpravljali o svojih vprašanjih in naj bi Izrael v bistvu odstopil 2000 kvadratnih kilometrov v Negev, ki jih je Izrael zasedel v času vojne z Egiptom.

Bourghiba je še napovedal, da se ne bo več udeleževal dela Arabske lige, dokler ta ne bo spoštovala samostojnosti vsake regije njenega člana.

Ogromna škoda poplav v Srbiji

Po zadnjih podatkih so poplave v Srbiji povzročile nad 56 milijard škode. Največjo

Volilno presenečenje v Belgiji

V Belgiji so imeli preteklo nedeljo državnozbornske volitve. Vladna koalicija, ki jo sestavljajo krščanski socialci ter socialisti, si je zelo prizadevala, da bi se zagotovila dvotretjinsko večino v parlamentu, ker bi le po njej lahko izvedla svoj volilni program, ki predvideva reformno ustave.

Reformni so najbolj nasprotovali liberalci, ki so dejansko zagovorniki francosko govorečih Valoncev ter imajo strah pred flamsko govorečo večino, ki bi se po reformni ustave v Belgiji priklopala do tistega položaja, ki ji z ozirom na številčno moč tudi gre.

Prav to stališče je liberalcem pripomoglo, da so napredovali za 28 sedežev (od 20 na 48); doživeli so torej nad 100% uspeh. Krščanski socialisti bodo imeli 77 sedežev (19 manj), socialisti 64 (20 manj), komunisti 6 (1 več), flamski nacionalisti pa 12 sedežev (7 več).

Dosedanji vladni koaliciji manjka en sedež do dvotretjinske večine, s katero bi lahko reformirala ustavo. Kdo bo sestavil novo vlado, je težko predvideti. Liberalci bodo gotovo jeziček na tehnič, to da kako naj sodelujejo z vlado, ko so po njihovi pogledi popolnoma v opreki s tistimi od krščanskih socialcev in socialistov. Zato niso izključene nove volitve v bližnji bodočnosti.

Na rešitev slovenskega vprašanja

Sredi junija pojedemo spet na volišče, izberemo osebe, ki bodo naslednjih let upravljale naše občine in goriško pokrajino. Vsi se zavedamo, da so svobodne volitve temelj, na katerem stoji demokracija in demokratično življenje. Kdor odpravi svobodne volitve, pri katerih nastopa več glasov, ta zada demokraciji smrten udarec. Pri volitvah se lahko izvrši zamenjava oblasti. Če se kdo ni izkazal, mora oditi. Marsikateri starejši se poslovi od javnega življenja in v živi tok javnega življenja priložijo mlade sile; z njimi je zagotovljen nepretrgan razvoj.

Tudi Slovenci, ki prebivamo na Goriškem, bomo spet stopili v volilno izbico in izvršili to demokratično in narodno dolžnost. To bomo storili iz dveh razlogov. Biti bomo udeleženi pri uravljanju reševanju tistih zadev, ki se tičejo našega življenja, uspeh dela in skrbi naših očetov, vedrina pogleda naših otrok.

Preudariti moramo torej, kako bomo izpolnili volilno pravico. Potrdimo ono, za kar smo v naši otroški dobi trpeli naših staršev, za kar je pred nedavnim trpel naš oče in taboriščnih marsikatera izmed nas, zaradi česar so mnoge izgubile očeta ali brata, ta sina in ona brata, sestro, mater. Nihesar nam niso nikoli podarili, vse nam radi vzeli premeteno, potuhnjeno, raztrgano. Ponužajo nam veličino svetovnega bratstva, a doma rušijo prvi naravni zakon: ljubezen do domačega ognjišča, lastnega naroda.

Ne živimo slučajno po dolinah naših prednikov, nismo slučajno ukrčili njič in vino po naših gričih, nismo mimogrede osvojili božjih hramov po planinah in dolin Julijskih Alp. Povsod tod in še pred stoletjem živeli naši predniki, Cirilovi in Metodovi učenci pa nam tu prižgali prvo svečo krščanstva. Ne smemo omalovaževati in teptati vsega, kar je bilo pred nami, če ne želimo, da bi bil spomnjen naš veliki možje.

Da bodo naše volitve vredno plačilo našega minulega truda, hvaležno prečrtajmo novo vejico — vršiček drevesa naših prednikov.

Ne bodi čebelica ob lipovem cvetju bo ob našem znamenju naša dvojna ljubezen; ljubezen žene, ki ve, komu zaupa trud svojega možja; ljubezen matere, ki zaupa svoje otroke svojim najbližjim osebam.

dajati pobudo pri ustvarjanju pogojev za mirno sožitje med obema narodoma in hočemo pri tem konstruktivno sodelovati.

2. Z glasovnico bomo spet poudarili, da smo Slovenci. Povedati hočemo, da slovensko vprašanje v Italiji še ni rešeno. Z glasom, ki ga bomo oddali za slovensko listo, katero krasijo lipova vejica, bomo hkrati izrekli glasno zahtevo po zaščitenem zakonu za slovensko narodnostno skupino. Zaščito nam obljublja in jamči ustava republike. Država mora s posebnim zakonom zaščititi vse, kar je na tem ozemlju pristno in naravno slovenskega; zagotoviti mora tudi, da se bo vse to pristno in naravno slovensko ohranjalo in svobodno razvijalo v bodočnost. Pod pogojem, da Krščanska demokracija podpre našo zahtevo po zakonski zaščiti slovenske narodnostne skupine, smo pri volitvah v državni zbor leta 1963 podprli njene kandidate. Sedaj je čas, da se vse to izpolni. Tudi papež Janez XXIII. je v svoji okrožnici »Mir na zemlji naročil državam, naj ščitijo narodne manjšine.

Vsi naši kandidati so bili svobodno izbrani in vodstvo Slovenske demokratske zveze jih predstavlja slovenskim volivcem.

Slovenke in Slovenci! Glasujte za kandidate slovenske liste pod staroslavim znakom »lipove vejice«.

ANTON KACIN
predsednik S.D.Z.

Ženam, materam in dekletom v premislek

Ne zatajimo materine besede! Naša preteklost se je razpletala pod lipo sredi vasi, naša sedanost in prihodnost je v lipovi vejici slovenske volilne liste.

VOLIVKA

Ne zatajimo materine besede! Naša preteklost se je razpletala pod lipo sredi vasi, naša sedanost in prihodnost je v lipovi vejici slovenske volilne liste.

V NEDELJO 30. MAJA
BO V DOBERDOBSKI DVORANI
PROSLAVA
MATERINSKEGA DNEVA
NA SPOREDU JE GOVOR, PETJE,
DVOJEJANKA, BARVANE SLIKE
Z REGISTRACIJO. — VABLJENI!

Nazadovanje komunistov v Dolini Aosta

Preteklo nedeljo so v avtonomni deželi s posebnim statutom Dolina Aosta obnovili občinske svete v 73 občinah.

Komunisti, povezani s socialisti proletarske enotnosti, so si zagotovili 15 svetovavcev (3 manj kot leta 1961), Krščanska demokracija 16 (brez sprememb), socialisti 3 (1. 1961 dva), demokratični socialisti (saragatovci) 2 (1. 1961 enega), liberalci 1 (0), Union valdotain 3 (3).

Do sedaj je Dolina Aosta upravljala koalicija komunistov, socialistov ter Union Valdotain. Ta koalicija bo imela večino še naprej, če jo bodo socialisti podpirali v bodoče, toda skrbila se je na 21 svetovavcev od prejšnjih 24.

JORIŠKE NOVICE

Prvo sv. obhajilo slovenskih otrok

Za italijanskimi goriškimi otroci, ki so prejeli prvo sveto obhajilo v nedeljo, 16. maja, je sledilo prvo sveto obhajilo slovenskih otrok. Svečanost je bila v cerkvi sv. Ignacija na Travniku pri maši ob deveti uri. Mali slavljenci, dvanaest po številu, so slovesno vkorakali v cerkev, medtem ko jim je na koru lepo prepeval otroški zbor. Začela se je sv. maša, pri kateri so prvoobhajanci lepo odgovarjali in ji pobožno sledili. Travniški kaplan g. Stanko Jeričio, ki je otroke tako lepo pripravil na njihovo prvo srečanje z Jezusom, je imel na male slavljence lep govor, ki so si ga otroci globoko vtisnili v srce. Z iskreno pobožnostjo so prvoobhajanci ponovili krstno obljubo, se odrekli Satanu in njegovim delom in tako lepo notranje pripravljeno sprejeli nebeškega gosta.

Po cerkveni slovesnosti je sledila še zunanja proslava v farni dvorani, kjer je sestra g. kaplana Jeričija pripravila malim slavljencem zajtrk z vsemi mogočimi dobrotami. V prijetnem razpoloženju so se otroci razšli na svoje domove, kjer so se po otrocih še enkrat zbrali v cerkvi, kjer so se posvetili nebeski Materi Mariji in prejeli spominsko sliko. Naj bo ob tej priliki izrečena prisrčna zahvala gđ. prof. Tušar, gđ. uč. Dovgan, čč. sestram iz zavoda Sv. Družine, osebju Dijaškega doma, učiteljskemu mestnim osnovnih šol in sploh vsem, ki so kaj darovali ali pa kakor koli sodelovali pri tem prazniku naših malih. Bog naj vsem obilno poplača!

Stanko Jeričio, kaplan

ra, ki ga je dirigiral prof. Ivo Bolčina. Morda bi bilo bolje, če bi koncert zaključil moški zbor s kako živahno skladbo.

Seveda pa ostane pri vseh teh nedostatih dejstvo, da so dirigenti, pevci in pevke položili v koncert veliko naporov, žrtvovali dolgo vrsto večerov ter prišli na oder z najboljšo voljo, da nudijo svojim rojakom dve uri umetniškega užitka. Za njihovo plemenito stremenje in doprinešene žrtve smo jim iz srca hvaležni in samo to želimo, da bi zbor napredoval od nastopa do nastopa in si ne dal vzeti poguma ob raznih pomanjkljivostih, ki so prišle do izraza ob priliki zadnjega koncerta.

Proslave 50-letnice vstopa Italije v vojno

Črna peresa italijanskih alincev, ki so v teh dneh imeli svoj shod v Trstu, so preplavila tudi Gorico in bližnje spominske kraje prve svetovne vojne. Zlasti jih je prišlo veliko v Gorico v ponedeljek, 24. maja, na dan odlikovanja in vojnih sirot in 50-letnici ustanovitve pešpolka »Mantova«, ki ima sedaj svoj sedež v Gorici. Med odlikovanci, ki so prejeli spominska odlikovanja, je bil tudi padli letalski podporočnik Miroslav Komjanc, kateremu so poddelili v spomin srebrno kolajno.

Po končanih vojaških slovesnostih na Travniku so vojaške oblasti položile vence na spomenike padlih in prisostvovala položiti temeljnega kamna za novi zavod »Fabio Filzi« na Majnici v bližini istrskega naselja. Pozno popoldne je bil po mestu mimohod vseh praporov, ki so se udeležili prve svetovne vojne.

Tajnik KD Rumor je govoril na predvolilnem shodu

V nedeljo, 23. maja je politični tajnik Krščanske demokracije obskal Gorico in govoril v zvezi s predstoječimi občinskimi in pokrajinskimi volitvami na Goriškem. Govor je imel v gledališču Verdi. Potrdil je načela krščanske demokracije, ki so predvsem načela svobode in odločnega boja proti komunizmu. Rumor je nato podal ekonomski pregled države. V Italiji je v teku nova politična, ekonomska in socialna preobrazba, ki stremi za to, da bi izenačila dohodke z izdatki in se tako aktivno uvrstila v evropski načrt. S tem ni mišljen napad na osebno podjetnost in lastnino, temveč nasprotno, krščanska demokracija stremi za to, da bi se izboljšal ekonomski in socialni položaj vsakogar, da bi tako vse pripomoglo k skupnemu blagru državljanov.

Rumor se je med svojim obiskom v Gorici poklonil tudi goriškemu nadškofu Pangraziju in se z njim zadržal v prisrčnem pogovoru.

Vojni muzej prenovljen

V palači Attens na Kornu so v nedeljo, 23. maja odprli prenovljeni vojni muzej. V štiri dvoranah so zbrani predmeti iz prve svetovne vojne: strelivo, knjige, razglednice, zemljevidi in podobno, vse, kar je bilo mogoče skrbno zbrati v krajih prve svetovne vojne. V nedeljo in ponedeljek so si obiskovalci lahko muzej brezplačno ogledali.

Dragi gostje iz Ljubljane

V torek 25. maja je obiskala Gorico skupina salezijanskih bogoslovcev, ki obiskujejo teološko fakulteto v Ljubljani. Bilo jih je 27. Vodil jih je g. Turšič.

Prvi dan, to je 25. maja so si bogoslovci najprej ogledali Trst. Spremljal jih je ravnatelj Marijanišča g. Francé Stuhec. Obiskali so med drugim stolnico sv. Justa, škofijsko semenišče, grad Miramar, nato pa prispeli v Gorico. Povzpeli so se na goriški grad, bili gostoljubno sprejeti na kosilo v salezijanskem zavodu sv. Alojzija, potem pa obiskali Zavod sv. Družine, ki ga vzorno vodijo v skrbi za slovensko ljudsko in srednješolsko mladino šolske sestre sv. Frančiška.

Hišni duhovnik g. Jože Jurak je izrekel dragim gostom prisrčno dobrodoščilo, nato pa so gg. bogoslovci zapeli več pesmi, ki so bile namenjene zlasti č. s. Urbanji Gorup, bivši predstojnici tržaške province, ki je prav tisti dan praznovala svoj god. Za protiuslugo so gojenke zavoda pod vodstvom hišne prednice s. Rafaela Saksida pozdravile vse navzoče s peto besedo.

Vsa skupina si je po obisku zavoda ogledala dvorano Katoliškega doma, sad naporov naših zavednih katoliških Slovencev v zamejstvu, zlasti na Goriškem.

Pot je naprej vodila v starodavno mesto Oglej, od koder je prišla luč sv. evangelija v naše kraje. Pri tem je bil v veliko pomoč msgr. Rudolf Klincec, ki je iz svoje bogate umetnostne razgledanosti salezijanskim bogoslovcem tolmačil zgodovino tega slavnega kraja.

Naslednji dan so gg. bogoslovci obiskali Benetke, tretji dan bivanja v Italiji so pa pohiteli na grob sv. Antona v Padovo, nato pa se preko Vidma in skozi Kanalsko dolino povzpeli k Mariji Kraljici na Sv. Višarjah. Preko prehoda pri Ratecah so se spet vrnili v svojo domovino.

Veseli smo, da so dragi gostje odkrili nov košček domovine tudi izven meja svoje matične države. Naj bi se obiski nadaljevali in pripomogli, da se bomo spoznali vsi, ki govorimo in čutimo slovensko.

Mladina iz vasi MAČKOVLEJE pri Trstu vabi na
PRAZNIK ČEŠENJ

ki bo v nedeljo 30. maja v gozdju nad vasjo

Ob 17. uri bo kulturna prireditev: pevski in godalni nastopi, zborna recitacija, folkloristični plesi itd.

Od 14. do 24. ure bo na razpolago domača jedaja in pijača.

Slovensko šolstvo

Na pobudo Slovenske skupnosti je v Rimu v teku širša akcija za ureditev nekaterih visečih vprašanj slovenskega šolstva. O tem bomo obširneje poročali, ko bo znan izid omenjenih posredovanj.

Slovenska skupnost je večkrat pisмено zahtevala ustanovitev stalnih mest na osnovnih šolah. Čeprav je še nekaj težav, je vendar že podpisan odlok, s katerim se ustanovi na slovenskih osnovnih šolah na Goriškem 43 stalnih in 10 dodatnih stalnih mest, na osnovnih šolah na Tržaškem pa 100 stalnih in 15 dodatnih stalnih mest.

Poudariti je treba, da ima za ta ukrep veliko zaslugo šolski skrbnik prof. dr. Tavella.

V nedeljo 30. maja na praznik češenj v Mačkovlje!

MEJA 20

Ne, v Jugoslaviji ni navade, da bi se nekdo skrival pod posteljo, ko gre na obisk. Če se skriva pod posteljo človek, ako ga kdaj koga zastrašiti ali prisiliti, da ga ne. Moremo si misliti, da je gospod Ferduš tudi podobnega nameraval in bi ga bilo v tem primeru sram priznati svojo »čarijo«.

»Vashe pojasnilo me ne zadovolji. Zelim, da mi odgovori Ignaz Verderber sam!«

»Župnik in Nace sta spet ugibala, kaj mu je odgovorila, da bi bilo prav. A zlepa se mu ni mogla zediniti: Morda bi jima še bilo kaj pametnega na misel, da ju ni bilo nikoli žandar. Razgovori med ausländeri, ki so sledili vsakemu njegovemu odgovoru, so se mu zdeli vedno sumnjivejši.

»Prostite, gospod župnik, že dalj časa me nevam, da skušate vplivati na Verderberja, v kakšnem smislu naj odgovarja, to domnevam, da ne prevajate

dobesedno mojih vprašanj in njegovih odgovorov, temveč jih tolmačite po svoje. Zato vam uradno naročam, da točno in dobesedno prevajate vsako vprašanje in odgovor in nič več in nič manj!«

Gospodu Simonu se je dobro zdelo, da mu je narednik vsaj dotlej pustil toliko svobode pri tolmačenju. Sedaj pa je prišlo zaslivanje take točke, da bi se tudi sam najrajši rešil neprijetne službe. Brž je izjavil:

»Upam, da sem poverjeno nalogo izpolnjeval doslej v splošno zadovoljstvo. Ker več ne uživam vašega zaupanja, te častne in odgovorne službe ne morem več vršiti.«

»Hočem vedeti globlji razlog.«

»Vsakdo, ki zna več jezikov, ve, da je treba prestavljati po smislu in ne besedo za besedo. Kajti sicer je mogoče pravi smisel vprašanja in odgovora docela zgrešiti. Ker sta jezika v načinu izražanja precej različna, jaz pa ne poklicni tolmač, nujno moram dati stavkom nekoliko spremenjeno obliko, ako nečem, da bi prišlo

do večjega nesporazuma in nepotrebnih zapletljivajev. Razen tega je Nace zelo zmeden in utrujen in mu moram pomagati, da se jasno izrazi. Ker vi ta način tolmačenja ne odobravate, sem bil prisiljen podat na svoj posel nepreklicno ostavko.«

»Ostavke ne sprejemem. Službo morate vršiti do kraja. Prestavljajte kot doslej po smislu! Ponovno ga vprašujem, zakaj se je skrivil pod posteljo!« je moral narednik odnehati, če je hotel zaslivanje zaključiti.

»Na vsak način hoče vedeti, zakaj si zlezal pod posteljo. Kaj naj rečem?«

»Veste, jaz sem že čisto zmešan. Ze kar vrti se mi v glavi. Kakor mislite, da bo bolj prav, pa odgovorite!«

Župnik je pooblastilo takoj izbral in dal žandarju pojasnilo, ki se mu je zdelo najprimernejše:

»Ignacij Ferderber me pooblašča, da vam izjavim za vse pravne učinke, da se je skrivil pod posteljo, ker je zmotno domneval, da ste Angleži!« je župnik Naceta še vedno smatral za skrivavača pred Angleži.

Slabše dušebrižnik v Nacetovem imenu ne bi bil mogel odgovoriti. Komaj ga je narednik dobro razumel, je že zaprl beležnico in slovesno kot Kajfež, ki je obsojil Kristusa na smrt, izjavil:

»Zaslivanje je končano! Ignaza Verderberja zasledujejo Angleži in mi nimamo od njega druge pravice, ne dolžnosti, kakor da jim ga izročimo živega v roke. Na podlagi te ugotovitve, prvič, odpravljam obsedno stanje, ki sem ga bil prisiljen vzpostaviti. Drugič, sprejemem, gospod župnik, vašo ostavko, ker vaše pomoči več ne potrebujem. Tretjič, vam, gospod podnarednik, izrekam javno pohvalo, da ste tako vestno in vzorno opravljali svojo službo in ves čas tako pozorno stražili osumljenca, da sem se jaz mogel docela posvetiti zaslivanju. S tem torej vas odvezujem dolžnosti, da pazite na gospoda Ferderberja.«

Kakor da se ne bi še dovolj uveljavil in proslavil, je narednik nadaljeval:

»Vidite torej, gospodje, dogodki so dali zopet enkrat meni prav! V celoti so po-

trdili moje naziranje, ki sem se ga oklenil že na začetku zaslivanja, da je namreč Ignaz Verderber izredno nevaren in splošno iskan mednarodni vohun in hudodelec, ki ga išče mednarodna policija. Izključno po moji zaslugi je pravkar padel pravici v roke. S tem da Ignaza izročimo angleški policiji, ji bo avstrijska varstvena oblast izkazala izredno dragoceno uslugo. Dokazali bomo Angležem svojo sposobnost in zrelost pa tudi vdanost in hvaležnost, da so nas rešili jugoslovanskega zasedbe in nas rešujejo jugoslovanskih begunccev. Trdno sem uverjen, da bo nadaljne zaslivanje Ignaza odkrilo znaten del jugoslovanskega načrta za ponovno zasedbo Koroške, ki se je s postavitvijo napisane takorekoč že pričel izvajati. Hkrati bo z izročitvijo Ignaza Verderberja položen trden temelj za zgraditev iskrenega sodelovanja in večnega prijateljstva med angleškim kraljestvom in avstrijsko republiko, kar bo v korist vsej zapadni Evropi in kulturnemu svetu sploh.«

(se nadaljuje)

TRŽAŠKE NOVICE

Smrt v duhovniških vrstah

V Trstu je umrl duhovnik Franc Schuler. Dočkal je 67 let. Bil je več let kaplan v Rojanu. Zadnja njegova služba je bila v bolnišnicah pri Sv. Ivanu. Naj mu Bog poplača njegovu delo v korist bolnih in betežnih!

Cvetlična razstava v Miramarskem parku

Preteklo soboto so v Miramarskem parku odprli mednarodno cvetlično razstavo. Letošnja razstava bo po pomembnosti in obsegu največja in tudi na najbolj primernem kraju.

Pri nas se cvetličarstvo vedno bolj širi in tudi naš kmet in »mandrjar« se uspešno bavita z gojenjem ljubkih cvetic. Za turizem pa je cvetlična razstava gotovo prireditev, ki bo privabila k nam številne obiskovalce iz bližnjih in oddaljenih krajev. Naš človek, ki ima še vedno, kljub dinamiki današnjega časa toliko smisla za lepoto in okras svojega doma, si bo gotovo z zanimanjem ogledal najrazličnejše novosti iz področja cvetličarstva.

Glasba v Miramarskem parku

V okviru nove svetovne cvetlične razstave, bo 4. junija t. l. v Miramarskem parku vrsta koncertnih prireditev pod pokroviteljstvom tržaškega gledališča »Verdi«. Glasbeni večeri se bodo vrstili na prostornem trgu v samem parku prav pred spomenikom cesarja Maksimilijana, obdana od pomladnega zelenja in pred malim gradičem (cesarjeve »dependance«) ter modrim Jadranom. Orkester bo zaigral med drugim 4 Mendelsonovo simfonijo, eno »suito« Cajkovskega, valček »Rožica

Širite „Katoliški glas“

iz Juga« ter valček iz opere »Netopir« R. Straussa, Sibeliusov »Otožni valček« ter končno Veberjevo »Vabilo na ples«. Mogočna »Plateja platanov« bo lahko sprejela 400 gostov s svojimi udobnimi sedeži. Na vsak način se obeta lepa glasbena manifestacija, ki bo prav gotovo privabila številne meščane in tudi tuje turiste.

Četrta obletnica Marijinega doma v Rojanu

Zadnje nedeljo v maju slavimo četrto obletnico otvoritve Marijinega doma v Rojanu. Glavna novica ob tej obletnici je ta, da so pokriti dolgovi. Ob otvoritvi jih je bilo nad deset milijonov lir. Z velikodušno pomočjo mnogih dobrotnikov se je dolg leto za letom krčil. Letos lahko rečemo, hvala Bogu, da smo z dolgovi pri kraju. Bog naj povrne dobrotnikom, ki se v teh letih niso naveličali, ko smo trkali na njihova velikodušna srca.

Seveda bo še nekaj novih izdatkov, ker smo z nekaterimi deli čakali, da bi najprej pokrili stare dolgove. Odločili smo se za centralno ogrevanje. Vsako zimo smo čutili, da je to nujno potrebno. Glavni čas za razne prireditve je namreč ravno zimski. Če prostor ni primerno ogret, pridejo ljudje enkrat, drugi pa že raje ostanejo doma. Z deli bomo začeli že junija in upamo, da bo do jeseni vse končano. Dvorana bo ogrevana na zrak, ostala stavba pa na vodo.

Zakaj nismo že pri zidavi mislili na ogrevanje? Zato ker smo bili v taki stiski za denar, da smo se morali omejiti le na najnujnejše. Prepričan sem, da se bo vedno našlo dosti radodarnih ljudi, ki bodo pomagali še pri teh zadnjih stroških za Marijin dom!

Stanko Zorko

Rojan - Smrt Marijine družbenice

V četrtek 20. maja smo spremenili k zadnjemu počitku gospo Terezijo Germek. Dokončala je skoro 95 let. Dolga leta je bila članica Marijine družbe. Čeprav že visoko v letih in kljub temu, da sama ni mogla več prihajati v cerkev, se je pa do zadnjega zanimala za vse župnijsko delovanje. Vera je bila zanjo življenje. Veselje in trpljenje, bolezen in zdravje je hvaležno sprejemala iz božjih rok. Naj ji dobri Bog bogato poplača dolgo, zgledno krščansko življenje. Njene drage pa naj Bog tolaži v žalosti!

Spominski tek

Slovenska mladina je na pobudo športnega združenja Bor pripravila v počastitev 20-letnice odpora spominski tek, ki bo obiskal slovenske kraje v deželi Furlanija-Juljska Benečija. Mladji tekači bodo v sredo, 26. maja startali iz Kanalske doline, od koder jih bo pot povedla v Slovensko Benečijo, na Goriško in Tržaško. Zaključna proslava bo v nedeljo na Bazovici, kjer bo ob 16. uri sv. maša v župni cerkvi z blagoslovitvijo štafetne palice, skupen obisk pokopališča in obisk spomenika bazoviških žrtev. Ob spomeniku bo spominski govor, pevski nastop in recitacije.

Medtem bo v »Slomškovem domu« slikarska razstava zamejskih likovnih umetnikov. Po proslavi pa bo ob 20. uri v bazoviški kino dvorani nastopil komorni pevski zbor Jacobus Gallus.

Ponovni razlastitveni dekreti

Ustanova za industrijsko pristanišče, ki je našim ljudem prizadela že toliko krivic s tem, da jim je prisilno razlaševala plodna zemljišča, a nadaljujejo s svojim za našega človeka gospodarsko in narodnostno uničujočim delom naprej. To pot ji daje novi naftovod Trst-Bavarska prikolko, da z zelo nizkimi odkupninami cenami znova udara po našem človeku. Slovenski mali posestnik je torej žrtev te vsiljene in morda malo koristne industrializacije.

Cilj je pa samo eden: čim bolj sproletarizirati našega človeka, ga oropati zemlje, tako in samo tako bodo nad njim imele kaj več vpliva nam sovražne nacionalistične sile in razni »proletarski« internacionalizmi. Junaški boj za pravico našega kmeta-posestnika vodijo te dni v občinskem svetu predstavniki naše Slovenske liste z znakom lipove vejice in pod vodstvom mladega dr. Tula vrsta narodno zavednih in našemu človeku zvestih svetovalcev.

Komunisti in njihovi sopotniki se le formalno in iz propagandističnih razlogov »potegujejo« za naše ljudi, potem, ko je njih župan še kot prejšnji načelnik občinske uprave kratkoma podpisal in sprejel brez kakih vidnih in za našega človeka koristnih zagotovil, da naftovod lahko teče po ozemlju dolinske občine.

O razlastitvah bo še govora, na vsak način pa menimo, da bi se naši pravniki morali najprej potegovati za razveljavitev dekreta bivše ZVU (člen 16 odloka 66 iz l. 1953). Nato bi bilo važno navezati stike direktno z družbo oz. graditelji naftovoda, tako da bi se naš človek naravnost pogajal s koristnikom in ne z Ustanovo za industrijsko pristanišče, ki bi rada le v svojo korist odigrala vlogo nekakega prekupčevalca ali mešetarja.

VPRAŠUJETE - ODGOVARJAMO

O DELOVANJU NEKATERIH SPORTNIH DRUŠTEV

Nekaj let že obstoja blizu naše cerkve športni krožek, ki ima za svoje delovanje privoljenje tržaške policije. Zgodilo pa se je že večkrat, da krožek priredi ali sprejme kak športni turnir, ki se vedno vrši v času, ko bi fantje morali spozniti svoje verske dolžnosti (kakor npr. nedeljska sveta maša ali velikonočna spoved). Tako so člani krožka postavljeni pred to izbiro: ali se udeležijo turnirja ob času, ko je določen ali pa si izključijo iz krožka. Na žalost moramo ugotoviti, da se večina članov krožka, tudi če so strežniki, odloči za turnir in pustijo nedeljsko sv. mašo, velikonočno spoved in druge pobožnosti v prid športa. Sport ima prvo mesto, verska dolžnost pa zadnje! Ali ni to malikovanje športa, novo poganstvo, podpiranje ciljev, ki si jih je zastavilo moderno brezboštvo? Ali soglašajo s tem krščanski starši, ki vendar vidijo, da športni krožek pod krinko razvedrila trga mladino, zlasti strežnike od cerkve? Ali je znano, da se prireajo »festine« s plesi z mladotletnimi dekletki iz drugih vasi?

Zupnik s Krasa

ROJANSKI OTROCI
vprizorijo
v **MARIJINEM DOMU** v nedeljo
30. maja pravljico *igro v štirih slikah*
MAČEHA IN PASTORKA
Začetek ob 17.15.
Med odmori srečolov.
Vabljeni!

Proračun tržaške občine

14. maja t. l. je občinski odbornik dr. Verza prečital poročilo o letošnjem proračunu. Letošnji primanjkljaj znaša kar 3 milijarde 765 milijonov 122 tisoč lir, za katerega je občinska uprava naprosila za državno kritje. Med poročilom je odbornik tudi omenil, da je državna oblast odobrila 2 milijardi lir za kritje dela lanskega primanjkljaja, ostalo se bo pokrilo z najetjem posojila. Letos namerava tržaška občina najeti eno milijardo 200 milijonov lir posojila, od katerega bo šlo 214 milijonov 200 tisoč lir za okrepitev vodovoda na področju industrijskega pristanišča. Za neposredne potrebe občinske uprave bo ostala ena milijarda in pol za javna dela in druge stroške v okviru triletnega načrta.

Nadalje je odbornik omenil, da bo imela letos občina 893 milijonov lir več rednih dohodkov in bo porabila približno 222 milijonov več kot lani; zato znaša letošnji primanjkljaj v primerjavi z lanskim 671 milijonov 393 tisoč lir manj in prvič po tolikih letih beleži tržaška občinska uprava zmanjšanje primanjkljaja. Nato je še povedal, da bo občina najela eno milijardo lir posojila za stroške, ki jih bo imela za delno uresničenje zakona 167, to se pravi za nakup zemljišč za gradnjo ljudskih ekonomičnih stanovanj.

Naj omenimo s svoje strani, da so zemljišča, ki jih misli občinska uprava odkupiti, v veliki meri last Slovencev, ki bodo zanje prejeli predvidoma zelo nizke vsote in ne na podlagi tržne cene. Tako se nadaljuje z razlaševanjem slovenske zemlje in z obubožanjem našega človeka, kar je voda na mlin komunističnim in socialmarksističnim gibanjem, ki žele spraviti čim prej naše ljudi na beraško palico, da bi tako lažje vedrili in oblačili nad njimi.

Načrt za novo bolnišnico na Katinari

Po zadnjih vesteh so Združene tržaške bolnišnice popolnoma opustile prvotni načrt nove bolnišnice pri Sv. Mariji Magdaleni in se odločile za Katinaro. Novi kraj naj bi bil po mnenju strokovnjakov idealen in sedaj bo uprava bolnišnic napela vse sile, da najde potrebne fondе za tako veliko in važno delo, ki naj bi stalo približno 12 milijard lir. Tako bi lahko Trst postal tudi mednarodni center za proučevanje zdravstva, saj bo imel v kratkem tudi medicinsko fakulteto.

Tudi tržaško glavno bolnišnico, ki je stara že 125 let, bodo postopoma radikalno modernizirali, da bo tako poleg bolnišnice pri Sv. M. Magdaleni in nove na Katinari laže služila svojemu namenu.

Hudič vedno skriva svoje namene pod krinko kake nedolžne zabave kakor je n. pr. šport. Zdi se, da so za takim krožkom v ozadju drugi nameni, ki nimajo s poštenim razvedrilom nobene zveze. Vedenje vodstva krožka zelo slično tistemu, ki so ga imeli črnosrajčniki za časa fašizma, ki so prirejali podobne turnirje zlasti v času, ko so se vršili verski obredi v cerkvi. Ta sum še bolj potrjuje dejstvo, da krožek prireja »festine« in vabi nanje 14-15 letna dekleta iz drugih vasi, da tam plešejo pozno v noč, se razume, zlasti v postnem času! Le kako se vse to sklada z resničnim športom? Vse kaže, da krožek zgublja prvotni namen, za katerega je bil ustanovljen in za katerega so oblasti izdale dovoljenje. Krožek hoče doseči druge skrite namene, kakor n. pr. v Devinu, kjer so zasledili mladostnike, ki so vpisani v komunistično partijo in hodijo po drugih vaseh na sestanke. Hudič je in bo vedno isti: oče laži in sovražnik vsega, kar je božje! Da uspešneje deluje, se skriva pod krinko nedolžnega športnega krožka! Krščanski starši ter pristojne oblasti bi morali poseči vmes, preiskati delovanje takega krožka ter sprejeti potrebne ukrepe. Kaj se vam zdi?

Radio Trst A

Teden od 30. maja do 5. junija 1965

Nedelja: 8.30 Kmetijska oddaja. — 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu. — 11.00 O vincu zapojmo. — 11.45 Oddaja za najmlajše: »Otroka kapitana Granta«. Sesti in zadnji del. — 12.00 Nabožne pesmi. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi. — 15.30 »Kakor listje v vetru«. Drama v štirih dejanjih. — 18.30 Kino, včeraj in danes. — 20.30 Iz slovenske folklore: Niko Kuret: »Pratika za prvo polovico junija«.

Ponedeljek: 12.15 Iz slovenske folklore: Niko Kuret: »Pratika za prvo polovico junija«. — 13.30 Z glasbenih festivalov. — 17.20 Sirmo obzorja: »Od Ikara do reaktivskega letala«, napisala Mara Kalan. — 18.00 Ne vse, toda o vsem - poljudna radijska enciklopedija. — 19.15 Plošče za vas: 33. quiz oddaja. — 21.00 Luigi Cherubini: »Medea«, opera v treh dejanjih. Orkester in zbor milanskega gledališča »Alla Scala«.

Torek: 11.45 Italijanski akvarel. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 17.20 Italijanska po radiu: 56. lekcija. — 18.30 Solistični instrumenti. Joannes Brahms: Koncert št. 1 op. 15 v d-molu za klavir in orkester. — 19.15 Dante Alighieri: (10) »Debevčevi in Zakrajškovi prevodi«, pripravil Alojz Rebula. — 20.35 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. — 22.00 Slovenske novele: Ivo Sorli: »Povest o neki drugi«.

Sreda: 8.30 Glasbena matineja. — 10.00 Koncert operne glasbe. Igra orkester tržaškega gledališča Verdi. — 11.00 Slovenske narodne pesmi. Pojejo: Ljuba Berček-Košuta, Nora Jankovič, Ivan Sancin in Darjo Zlobec. — 11.25 Moški vokalni ansambel, ki ga vodi Humbert Mamolo. — 12.15 Brali smo za vas. — 13.30 Prijetna srečanja, izbor motivov in izvjavcev. — 15.30 »Kavarnica«. Komedija v treh dejanjih. Igrajo člani Slovenskega gledališča v Trstu. — 18.30 Nove plošče resne glasbe. — 19.15 Higiena in zdravje.

Četrtek: 11.45 Neapeljski motivi. — 12.15 Za smeh in dobro voljo. — 17.20 Italijanska po radiu: 57. lekcija. — 17.40 Iz albuma lahke glasbe. 18.30 Glasbena oddaja za mladino. — 19.15 Radijska univerza: Guido Fassò: Naravno pravo: (1) »Nezapisani zakoni«. — 20.35 Moški zbor »Slovenske Prosvetne Zveze« iz Celovca, ki ga vodi Valentin Hartmann. — 21.00 »Mrtve duše«. Roman, ki ga je napisal Gogolj, za radio pa dramaturgiral Joško Lukeš.

Petek: 11.45 Mali ansambli. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 13.30 Melodije iz revij in glasbenih komedij. — 18.00 Ne vse, toda o vsem - poljudna radijska enciklopedija. — 18.30 Slovenski solisti. — 19.15 Italija in južni Slovani v letih 1848-1918: Miloš Vauhnik: (13) »Jugoslovanski prostovoljci na Piavi leta 1918«. — 20.35 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe. V odmoru (približno ob 21.30) Znanost in tehnika: Slavko André: »Zemeljski plin v Severnem morju«.

Sobota: 11.45 Ameriški odmevi. — 12.15 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. — 15.00 »Volane«. Oddaja za avtomobiliste. — 16.00 Zgodbe prve svetovne vojne: Giani Stuparich: »Adio, Tina«. — 17.00 Pevski zbori Furlanije-Juljske krajine: Zbor »Arturo Zardin« iz Rizzija. — 17.20 Drugi vatikanski koncil. Poročila in komentarji. — 17.30 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 19.15 Družinski obzornik. — 20.35 Teden v Italiji. — 20.45 Komorni zbor iz Celja, ki ga vodi Egon Kunej. — 21.00 Alessandro Manzoni: Zaročenca: (1) »Don Abbondio«, za radio priredil Martin Jevnikar. Izvajajo dijaki slovenskih bivših srednjih šol v Trstu. Ponovitev prihodnje sredo 9. junija ob 12.

ZAHVALA

Po hudem trpljenju je Bog 18. maja poklical k sebi našo drago mamo

Terezijo Germek

v starosti 94 let

Umrla je vdana v božjo voljo in previdena z vsemi tolažili svete vere, kar je po smrti zrcalilo v blaženem smehljaju na njenem obličju. Posebno se zahvaljujemo za pogrebne obrede č. g. Zorkotu, vsem darovavcem cvetja, članicam Marijine družbe ter vsem sorodnikom, prijateljem in znancem ki so na kakršen koli način izrazili svoje sožalje in pospremili drago pokojnico zadnji pot.

Zalujoča hčerka Mara, sin Franc z ženo, družina Rudeš, družina Pahor.

Trst, 27. maja 1965

Važna tržaška občinska komisija

Pred dnevi je bila na tržaški občinski čana umestitev občinske komisije za pčevanje prizivov davkoplačevalcev. Pri ni so bili predstavniki prefektуре, načel občinskega oddelka za davke dr. Rim odbornik za finance prof. Lonza ter višji občinski svetovavci. Tržaška komisija šteje 45 članov, od katerih imenuje občinska uprava in 15 prefektura.

Za predsednika je bil izvoljen dr. gliafferro in poleg njega so še 4 podpredsedniki. Komisija je bila razdeljena še 5 podkomisij, ki jim načeljujejo prednik in 4 podpredsedniki. Vsak občan pravico, da osebno predloži komisiji je ugovore in ima tudi pravico, da ogleda ugovore občinske uprave protigovemu priziku ter da komisiji pismu in ustno obrazloži razloge za svoj preden komisija izda svoj dokončni st.

OBVESTILA

IZGUBLJENI POKLIC: nova knjiga primerna za vse, v obliki zgodbe poživljenje mladega fanta, ki je po mater krivdi zgubil svoj duhovniški poklic; sal Don Boskov tajnik Carlo Vighi priredil Tone Vodé SDB. Cena 1000. Priporočamo.

SLIKAR ANDREJ KOŠIČ bo razstavo 22 oljnatih slik v Gorici v dnevi od 27. maja do 11. junija 1965. Razstava se od 27. maja ob 10. uri v prostorih Sala stre, Corso Verdi 100/1.

Slikar Andrej Košič je bil rojen v rici l. 1933. Razstavlja od l. 1954. Imel že osebne razstave v Gorici, Trstu in goslaviji. Udeležil se je raznih poklicskih, deželnih in mednarodnih razstav. Obisk toplo priporočamo!

DEČKI-PEVCI iz Münchena v Trstu V četrtek 10. junija bo v stolnici svet. Justa koncert verskih pesmi. Koncert izvajal zbor dečkov-pevcev iz Münchena.

DEČKI-PEVCI V GORICI. V sredo 10. junija bo v Katoliškem domu v Gorici koncert verskih in nemških narodnih pesmi. Koncert bo izvajal zbor dečkov-pevcev iz Münchena. (Münchener Chorubeni) četek ob 20.30.

DRŽAVNA SREDNJA SOLA V DOLINI vabi na zaključno prireditev, ki bo v četrtek 27. maja ob 16. in 20. uri v dvorani v Dolini.

RAZSTAVA RISB gojencev učiteljske šole na ulici Caravaggio 4/I je odprta vsak dan od 10. do 12. ure in sicer do 10. junija.

DAROVI:

Za Zavod sv. Družine: N. N. iz Trsta 3.000; N. N. iz Gorice 3.000 lir.

Prebлагim dobrotnikom iskren »Blagoslov«.

Za Alojzjevišče: T. A. 5.000; N. N. N. N. iz Rupe v počastitev spomina msgra dekana Oskarja Pahor 3.000; N. N. G. 5.000 lir.

Bog povrni vsem dobrotnikom!

Za Katoliški dom: N. N. 20.000; N. N. 500; v spomin pok. mame dr. Humar daruje A. K. 10.000; N. N. 1.000; N. N. Alojzij Novak ob biserni maši 50.000. Vsem darovavcem Bog povrni!

LISTNICA UREDNIŠTVA

V prihodnji številki izide posebna lista Utrpi, ki jo dobijo vsi naročniki tega lista.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolca trgovski L 30, osmrtnice L 50, več kot davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik. Tiska tiskarna Budin v Gorici

SLOVENCII - 13. junija bomo volili Lipovo vejico